
PRIJATÉ TEXTY

P8_TA(2016)0433

Výročná správa Európskej centrálnej banky za rok 2015

Uznesenie Európskeho parlamentu z 22. novembra 2016 o výročnej správe Európskej centrálnej banky za rok 2015 (2016/2063(INI))

Európsky parlament,

- so zreteľom na výročnú správu Európskej centrálnej banky za rok 2015,
  - so zreteľom na článok 284 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“),
  - so zreteľom na článok 123 ods. 1 ZFEÚ,
  - so zreteľom na Štatút Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky, najmä na jeho článok 15,
  - so zreteľom na článok 132 ods. 1 rokovacieho poriadku,
  - so zreteľom na správu Výboru pre hospodárske a menové veci (A8-0302/2016),
- A. keďže v súvislosti s možným vystúpením Spojeného kráľovstva z EÚ prezident Draghi správne uviedol, že „rozsah, v akom to ovplyvní hospodárske vyhliadky bude závisieť od načasovania, vývoja a konečného výsledku nadchádzajúcich rokovaní. Doteraz bolo hospodárstvo eurozóny odolné, ale vzhľadom na neistotu náš základný scenár počíta s rizikami zhoršenia situácie“; a že, „bez ohľadu na druh vzťahov, ktoré vzniknú medzi Európskou úniou a Spojeným kráľovstvom ostáva najväčšou prioritou zachovanie integrity jednotného trhu“. Akýkoľvek výsledok musí zaručovať, že všetci účastníci budú podliehať rovnakým pravidlám;
- B. keďže podľa najnovšej jarnej prognózy Komisie sa očakáva, že reálny rast v eurozóne bude mierny a geograficky nerovnomerný – 1,6 % v roku 2016 a 1,8 % v roku 2017, po 1,7 % v roku 2015;
- C. keďže podľa tej istej prognózy sa v eurozóne očakáva pokles nezamestnanosti z 10,9 % na konci roka 2015 na 9,9 % na konci roka 2017; keďže rozdiely medzi mierami nezamestnanosti členských štátov sa naďalej rozširovali v roku 2015, s hodnotami v rozsahu od 4,6 % v Nemecku do 24,9 % v Grécku;
- D. keďže opäť podľa tej istej prognózy sa očakáva, že deficit verejných financií v eurozóne bude postupne klesať z 2,1 % v roku 2015 na 1,9 % v roku 2016 a 1,6 % v roku 2017 a

takisto sa predpovedá, že pomer dlhu k HDP klesne po prvýkrát od začiatku krízy napriek tomu, že postup Komisie pri nadmernom deficite sa stále týka štyroch krajín eurozóny: Francúzska, Španielska, Grécka a Portugalska; keďže Cyprus, Írsko a Slovinsko prijali makroekonomické programy, ktoré im umožnili znížiť svoje deficity pod hranicu 3 % HDP;

- E. keďže podľa tej istej prognózy sa očakáva, že eurozóna bude v rokoch 2016 a 2017 naďalej vykazovať vonkajší prebytok vo výške približne 3 % HDP; keďže „tvrdý“ Brexit môže mať nepriaznivý vplyv na obchodnú bilanciu EÚ a Spojeného kráľovstva, pretože Spojené kráľovstvo je jedným z hlavných obchodných partnerov v eurozóne;
- F. keďže v článku 127 ods. 5 ZFEÚ sa od Európskeho systému centrálnych bánk požaduje, aby pomáhal udržiavať finančnú stabilitu;
- G. keďže podľa článku 127 ods. 2 ZFEÚ má Európsky systém centrálnych bánk za úlohu „podporovať plynulé fungovanie platobných systémov“;
- H. keďže podľa odhadov ECB zo septembra 2016 priemerná miera inflácie v eurozóne po nulovej hodnote v roku 2015 zostane blízko k tejto úrovni v roku 2016 (0,2 %) a dosiahne 1,2 % v roku 2017 a 1,6 % v roku 2018; keďže nízke miery inflácie zaznamenané v posledných rokoch môžu byť okrem iného spôsobené hlavne nízkymi cenami energií;
- I. keďže inflačný cieľ je stále ťažšie dosiahnuť vzhľadom na konsolidáciu demografických trendov, pokračujúce nízke ceny energií a plný vplyv obchodnej a finančnej globalizácie na vysokú nezamestnanosť v európskej spoločnosti; keďže tieto deflačné tlaky prispievajú k nedostatku investícií a oslabeniu celkového dopytu;
- J. keďže v marci 2015 ECB uviedla do činnosti rozšírený program nákupu aktív vo výške 1,1 bilióna EUR, ktorý mal podľa pôvodného plánu fungovať do septembra 2016;
- K. keďže tento program bol odvtedy aktualizovaný tak, že plánovaný nákup aktív má fungovať do marca 2017 a jeho celkový objem by sa mal blížiť k 1,7 biliónu EUR, a zoznam akceptovateľných aktív bol rozšírený o dlhopisy nefinančných podnikov a dlhopisy regionálnych a miestnych samospráv; keďže vznikli obavy, že súvaha ECB obsahuje stúpajúcu mieru rizika;
- L. keďže ECB od začiatku svojho programu nákupu nakúpila 19 094 miliónov EUR v cenných papieroch zabezpečených aktívami (ABS);
- M. keďže ECB ďalej zmiernuje svoj monetárny postoj znižovaním svojich kľúčových referenčných sadzieb na bezprecedentné úrovne, s hlavnými refinančnými operáciami a jednoduchými sterilizačnými operáciami až na 0 a následne v marci 2016 na – 0,40 %; keďže ECB poskytuje bankám motiváciu poskytovať úvery, a s týmto cieľom vykonáva ďalšiu sériu cielených dlhodobějších refinančných operácií (TLTRO-II);
- N. keďže podľa ECB vytvorenie jednotného mechanizmu dohľadu (SSM) bolo zamerané na konzistentné uplatňovanie mikroprudenciálneho dohľadu a presadzovanie v rámci eurozóny s cieľom zabezpečiť rovnaké podmienky pre bankové operácie a zaviesť spoločnú metodiku hodnotenia (SREP);

- O. keďže prezident ECB naďalej zdôrazňuje naliehavú potrebu veľmi potrebných štrukturálnych reforiem v eurozóne;
- P. keďže ECB podporuje jednoduchý, transparentný a štandardizovaný sekuritizačný rámec a následné znížené kapitálové požiadavky, ktoré oživia sekuritizačné trhy a financovanie reálnej ekonomiky;
- Q. keďže v článku 123 ZFEÚ a článku 21 Štatútu Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky sa zakazuje menové financovanie vlád;
1. zdôrazňuje, že eurozóna naďalej trpí vysokou úrovňou nezamestnanosti, príliš nízkou infláciou a značnou makroekonomickou nerovnováhou vrátane nerovnováhy bežného účtu, a ďalej, že eurozóna čelí veľmi nízkej úrovni rastu produktivity, ktorá je výsledkom nedostatku investícií – 10 percentuálnych bodov pod úrovňou pred krízy, zlyhávaniu pri vykonávaní štrukturálnych reforiem a slabému vnútornému dopytu; poznamenáva, že vysoká úroveň verejného dlhu a najmä obrovské množstvo nesplácaných úverov a stále podkapitalizovaný bankový sektor v niektorých členských štátoch naďalej triešťa finančný trh eurozóny, a teda znižujú priestor na manévrovanie pri podpore najkrehkejších hospodárstiev; zdôrazňuje, že zdravá fiškálna politika a sociálne vyvážené štrukturálne reformy zamerané na zvýšenie produktivity sú jediným spôsobom, ako dosiahnuť udržateľný hospodársky pokrok v týchto členských štátoch;
  2. zdôrazňuje federálny charakter Európskej centrálnej banky, ktorý vylučuje uplatňovanie národného práva veta, a umožňuje jej konať rozhodne pri riešení krízy;
  3. uznáva, že z dôvodu tohto veľmi rozmanitého prostredia a rizika dlhšieho obdobia nízkej inflácie boli mimoriadne opatrenia, ktoré prijala ECB, aby zvýšila infláciu späť na úroveň strednodobého cieľa vo výške 2 %, v súlade s jej mandátom, ako sa stanovuje v článku 127 ZFEÚ, a preto nie sú nezákonné¹; poznamenáva, že od začatia programu nákupu aktív v marci 2015 a v dôsledku programov cielených dlhodobých refinančných operácií (TLTRO) zameraných na reálnu ekonomiku sa finančné podmienky zlepšili, čo v eurozóne podporilo oživenie požičiavania firmám a domácnostiam; poznamenáva, že aj tieto opatrenia prispeli k obmedzeniu šírenia vládnych dlhopisov niektorých krajín eurozóny; poznamenáva, že zlepšenia nepostihli členské štáty rovnako a že dopyt po úveroch v niektorých členských štátoch je naďalej slabý;
  4. zdôrazňuje, že ECB začala v júni 2016 novú sériu štyroch cielených dlhodobějších refinančných operácií (TLTRO II); poukazuje na to, že stimulačná štruktúra programu sa v porovnaní s pôvodným TLTRO zmenila, keďže niektoré banky si budú môcť požičať za negatívne úrokové sadzby, aj keď nezvýšia svoje čisté poskytovanie úverov reálnej ekonomike;
  5. vyjadruje znepokojenie nad skutočnosťou, že poskytnutím likvidity s negatívnou úrokovou sadzbou, ale zároveň vylučujúc požiadavky pre banky vrátiť finančné prostriedky, ak nedosahujú svoje úverové referenčné hodnoty, ECB oslabuje väzbu medzi zabezpečovaním likvidity centrálnej banky a poskytovaním úverov reálnej ekonomike, čo bolo stredobodom koncepcie TLTRO;

---

¹ Ako bolo nedávno zdôraznené Európskym súdnym dvorom a v rozsudku nemeckého Spolkového ústavného súdu z 21. júna 2016.

6. víta kategorický záväzok ECB z júla 2012 urobiť všetko pre záchranu eura, ktorý sa ukázal ako kľúčový na zabezpečenie finančnej stability eurozóny;
7. domnieva sa, že rozšírený program nákupu aktív by mal väčší vplyv na európske ekonomiku, ak by bol sprevádzaný účinnými a sociálne vyváženými štrukturálnymi reformami zameranými na zvýšenie konkurencieschopnosti európskeho hospodárstva a ak by mal okrem iného väčší podiel odkupovania dlhopisov EIB, najmä pokiaľ ide o projekty TEN-T a TEN-E (s preukázanou pridanou európskou hodnotou zo sociálneho a hospodárskeho hľadiska), a sekuritizovaných úverov pre MSP; vyzýva ECB, aby vypracovala štúdiu, v ktorej zanalyzuje, aký by bol vplyv rozšíreného programu nákupu aktív, ak by mohla nakupovať na sekundárnych trhoch verejný dlh členských štátov priamo viazaný na investície a výdavky v oblasti výskumu; vyjadruje znepokojenie nad tým, že priame nákupy dlhopisov emitovaných nefinančnými korporáciami v rámci programu nákupu cenných papierov podnikového sektora, ktoré by sa za súčasných okolností boli opodstatnené, môžu mať rušivý účinok;
8. súhlasí s prezidentom ECB Mariom Draghim, že samotná jednotná menová politika nemôže stimulovať agregátny dopyt, ak nie je doplnená zdravými fiškálnymi politikami a ambicióznymi a sociálne vyváženými programami štrukturálnych reforiem na úrovni členských štátov; pripomína, že v súlade so svojím mandátom stanoveným v primárnom práve v zmluvách EÚ je hlavným cieľom ECB zachovať cenovú stabilitu s cieľom zabezpečiť stabilné proinvestičné prostredie; domnieva sa, že samotná menová politika nie je vhodný nástroj na vyriešenie štrukturálnych problémov európskeho hospodárstva; zdôrazňuje, že očakávané hospodárske oživenie nie je náhradou za zásadné štrukturálne reformy; upozorňuje na nedávne štúdie a diskusie o možnom poklese neutrálnych úrokových sadzieb pozorovanom na celom svete za posledné desaťročie; poukazuje na to, že takáto situácia by mala za následok ďalšie obmedzenie a zníženie účinnosti menovej politiky, keďže by častejšie hrozil pád na nulovú dolnú hranicu;
9. súhlasí, že dobre fungujúci, diverzifikovaný a integrovaný kapitálový trh by podporil prenosové kanály jednotnej menovej politiky; v tejto súvislosti požaduje postupné dokončenie a úplnú realizáciu bankovej únie a úplné dodržiavanie príslušných právnych predpisov zo strany členských štátov, ako aj budovanie únie kapitálových trhov, pretože by to bol rozhodujúci krok smerom k zlepšeniu účinnosti jednotnej menovej politiky a zmierneniu rizík vyplývajúcich zo šoku vo finančnom sektore; považuje za najvyššiu dôležitú riešiť problematiku nesplácaných úverov v prípade najpostihnutejších vnútroštátnych bankových sektorov s cieľom obnoviť hladký prenos menovej politiky do celej oblasti;
10. zdôrazňuje, že štrukturálne a sociálne vyvážené reformy v hospodárstve a na pracovnom trhu by mali tiež naplno zohľadňovať demografický deficit v Európe s cieľom bojovať proti deflačnému tlaku a vytvoriť stimuly pre vyváženejšiu demografickú štruktúru, ktorá by uľahčovala udržiavanie inflačného cieľa na úrovni približne 2 %; upozorňuje na riziko negatívnych investičných očakávaní v prípade nepriaznivého demografického vývoja;
11. konštatuje však, že hoci je vplyv rizík a účinkov presahovania nekonvenčných opatrení významný, najmä pokiaľ ide o podmienky financovania bánk na periférii, neočakáva sa, že inflácia bude do roku 2017 smerovať k strednodobému cieľu 2 %; konštatuje, že súčasné oživenie trhov a bankových úverov je medzi členskými štátmi geograficky nerovnomerne rozložené a zatiaľ úplne nevyvolalo očakávaný účinok na súčasný

nedostatok investícií v eurozóne; zdôrazňuje, že nedostatok investícií je spôsobený nielen nedostatkom prístupu k financovaniu, ale aj nízkym dopytom po úveroch, a že je potrebné podporovať tie štrukturálne reformy, ktoré priamo uľahčujú investície a tvorbu pracovných miest; upozorňuje na zníženie dostupnosti vysokokvalitných aktív, ktoré sú medzinárodne akceptované inštitucionálnymi investormi;

12. upozorňuje, že i keď dôsledky pre reálnu ekonomiku sú výrazne obmedzené, banky majú prakticky bezplatný alebo veľmi jednoduchý prístup k financovaniu, čo vedie k priamemu subvencovaniu ich súvah; vyjadruje hlboké poľutovanie nad tým, že objem tejto subvencie, i keď ide o jasný fiškálny účinok presahovania menovej politiky, sa nemonitoruje ani nezverejňuje a že neplatia žiadne prísne podmienky, pokiaľ ide o spôsob, akým sa investuje, a či vôbec; trvá na tom, že akékoľvek mimoriadne opatrenia tohto druhu by mali byť sprevádzané opatreniami na zmiernenie narušenia trhov a hospodárstva;
13. vyjadruje poľutovanie nad súčasnými rozdielmi medzi úrokovými sadzbami financovania poskytovanými MSP a úrokovými sadzbami financovania poskytovanými väčším spoločnostiam, hoci sa postupne znižujú, nad rozdielmi medzi úrokovými sadzbami pre malé a veľké pôžičky a medzi podmienkami úverovania MSP, ktoré sa nachádzajú v rôznych krajinách eurozóny, aj keď uznáva, že možnosti menovej politiky sú v tomto smere obmedzené; zdôrazňuje, že pretrvávajúca potreba úpravy súvah bánk, okrem iného, ovplyvňuje dostupnosť úverov pre malé a stredné podniky v niektorých členských štátoch; upozorňuje ďalej na riziko ďalšieho možného narušenia hospodárskej súťaže v dôsledku nákupu podnikových dlhopisov zo strany ECB na kapitálovom trhu, na ktorom by príslušné kritériá oprávnenosti nemali viesť k ďalšiemu narušeniu, najmä vzhľadom na rámec rizík, a z ktorého by nemali byť vylúčené MSP;
14. zdôrazňuje skutočnosť, že dlhšie obdobie plochej výnosovej krivky by znížilo ziskovosť bánk, najmä ak neprispôsobia svoje obchodné modely, a mohlo by vytvoriť potenciálne riziká, najmä pokiaľ ide o súkromné úspory a dôchodkové a poisťovacie fondy; varuje, že klesanie ziskovosti bánk by mohlo oslabovať ich ochotu rozvíjať úverovú činnosť; poukazuje najmä na negatívne účinky tejto politiky úrokových sadzieb na miestne a regionálne banky a sporiteľne so slabým financovaním z finančných trhov a na riziká poisťovacieho a dôchodkového sektora; požaduje preto konkrétne a trvalé monitorovanie negatívnej úrokovej sadzby, jej uplatňovania a jej účinkov; zdôrazňuje potrebu riadneho, obozretného a včasného riadenia ukončenia politiky veľmi nízkej (zápornej) úrokovej sadzby;
15. chápe dôvody zavedenia negatívnych úrokových sadzieb, ale zdôrazňuje svoje obavy týkajúce sa možných dôsledkov takejto politiky pre jednotlivých sporiteľov a finančnú rovnováhu dôchodkových systémov a z hľadiska vývoja majetkových bublín; je znepokojený skutočnosťou, že v niektorých členských štátoch sú dlhodobé úrokové sadzby pri úsporách nižšie ako miery inflácie; domnieva sa, že vzhľadom na demografické trendy a kultúrne preferencie týkajúce sa sporenia tieto negatívne účinky na príjem môžu viesť k zvýšeniu miery úspor domácností, čo by mohlo byť nepriaznivé pre domáci dopyt v eurozóne; upozorňuje, že vzhľadom na zostupnú rigiditu vkladových sadzieb môžu byť výhody posúvania sadzieb z vkladov v ECB ďalej do negatívnej oblasti obmedzené;
16. je naďalej znepokojený stále vysokou úrovňou neobchodovateľných aktív a cenných papierov krytých aktívami, ktoré sa Eurosystému poskytli ako zábezpeka v rámci jeho

refinančných operácií; opätovne žiada ECB, aby poskytla informácie o tom, ktoré centrálné banky prijali takéto cenné papiere a aby zverejnila postupy hodnotenia uvedených aktív; zdôrazňuje, že takéto zverejnenie by bolo prospešné na účely parlamentnej kontroly úloh v oblasti dohľadu zverených ECB;

17. žiada ECB, aby preskúmala ako sa líši prenos menovej politiky v členských štátoch s centralizovanými a koncentrovanými bankovými sektormi a v štátoch s diverzifikovanejšou sieťou miestnych a regionálnych bánk, ako aj medzi krajinami, ktoré viac závisia od bánk alebo kapitálových trhov z hľadiska financovania svojho hospodárstva;
18. vyzýva ECB, aby starostlivo posúdila riziká budúceho obnovenia majetkovej a realitnej bubliny vzhľadom na jej veľmi nízku (negatívnu) úrokovú sadzbu, najmä vo svetle podstatne zvýšených objemov úverov a neúmerne vysokých cien v sektore nehnuteľností, predovšetkým v niektorých veľkomestách, a domnieva sa, že spolu s Európskym výborom pre systémové riziká (ESRB) by mala v tejto súvislosti predložiť návrhy konkrétnych makroprudenciálnych odporúčaní;
19. podporuje posúdenie ECB, že v súčasnom balíku CRD IV/CRR chýbajú určité opatrenia, ktorými by sa mohli takisto účinne vyriešiť osobitné typy systémového rizika, akými sú i) rôzne opatrenia na strane aktív vrátane uplatňovania limitov pomeru výšky úveru k hodnote zabezpečenia alebo pomeru výšky úveru k výške príjmu a ii) zavedenie viacerých expozičných limitov, ktoré nepatria do súčasného vymedzenia veľkej majetkovej angažovanosti; naliehavo žiada Komisiu, aby preskúmala potrebu legislatívnych návrhov v tejto oblasti; konštatuje, že niektoré z týchto opatrení môžu byť integrované v kontexte prebiehajúcich legislatívnych prác na návrhu o EDIS;
20. poukazuje na to, že s ohľadom na úlohu ECB v oblasti poskytovania likvidity Grécku v júni 2015 a diskusie v Rade guvernérov ECB o platobnej schopnosti cyperských bánk, ktoré prenikli na verejnosť, nie je koncepcia „platobnej neschopnosti“ podporujúca poskytovanie likvidity centrálnej banky inštitúciám v eurozóne dostatočne jasná, a to ani z hľadiska právnej istoty, keďže ECB v uplynulých rokoch striedavo využívala statickú koncepciu platobnej schopnosti (v závislosti od toho, či banka v určitom čase spĺňa minimálne kapitálové požiadavky) alebo dynamickú koncepciu (na základe výhľadových scenárov stresového testovania) na zdôvodnenie pokračovania alebo obmedzenia núdzovej likvidity (ELA); zdôrazňuje, že táto nejasnosť sa musí riešiť tak, aby sa zabezpečila právna istota a posilnila finančná stabilita;
21. konštatuje, že predsedníctvo ECB uznáva existenciu distribučných následkov politik ECB s vplyvom na nerovnosti a berie na vedomie posúdenie ECB, že zníženie nákladov na úvery pre občanov a malé a stredné podniky a súčasné zvyšovanie zamestnanosti v eurozóne by mohlo čiastočne kompenzovať tieto distribučné vplyvy;
22. poznamenáva, že program nákupu aktív ECB znížil výnosy z dlhopisov vo väčšine členských štátov na bezprecedentné úrovne; varuje pred rizikom príliš vysokých oceňovaní na trhu s dlhopismi, ktoré by bolo komplikované zvládať, ak bez dostatočného zotavenia úrokové sadzby začnú opäť stúpať, najmä v prípade krajín, ktorých sa týka postup pri nadmernom deficite alebo s vysokými úrovňami dlhu; poukazuje na to, že náhla zmena súčasnej nízkej úrovne úrokových sadzieb pozdĺž výnosovej krivky prináša významné trhové riziká pre finančné inštitúcie s významným podielom finančných nástrojov s trhovou hodnotou;

23. zdôrazňuje podmienky stanovené Súdny dvorom, ktoré musí spĺňať každý nákup štátnych dlhopisov členských štátov eurozóny na sekundárnych trhoch prostredníctvom Európskeho systému centrálnych bánk (ESCB):
- nákupy sú neohlásené,
  - objem nákupov je od počiatku obmedzený,
  - existuje minimálna lehota medzi vydaním vládnych dlhopisov a ich nákupom Európskym systémom centrálnych bánk (ESCB), ktorá je stanovená od začiatku a bráni skresľovaniu podmienok vydania,
  - ESCB nakupuje výlučne štátne dlhopisy členských štátov, ktoré majú prístup na dlhopisový trh umožňujúci financovanie takýchto dlhopisov,
  - nakúpené dlhopisy sú len vo výnimočných prípadoch držané do splatnosti a v prípade, že už nebude potrebné pokračovať v intervencii, nákupy budú obmedzené alebo zrušené a s nakúpenými dlhopismi sa bude môcť opäť obchodovať;
24. berie na vedomie, že niektoré členské štáty môžu využívať politiku veľmi nízkych (negatívnych) úrokových sadzieb na odklad nevyhnutných štrukturálnych reforiem a konsolidácie ich primárnych deficitov verejných financií, najmä na úrovni ústrednej štátnej správy, a v tejto súvislosti poukazuje na záväzky Paktu stability a rastu; uznáva, že jedným z dôvodov, ktoré prispievajú k rozpočtovým prebytkom v niektorých členských štátoch, sú záporné úrokové sadzby ich verejného dlhu; zdôrazňuje, že vnútroštátne hospodárske politiky by mali byť koordinované, a to najmä v eurozóne; zdôrazňuje, že nevyhnutný proces ukončenia neštandardných opatrení v oblasti menovej politiky bude veľmi zložitý a bude sa musieť dôkladne naplánovať, aby sa zabránilo negatívnym otrasom na kapitálových trhoch;
25. víta uverejňovanie zápisnice zo zasadania Rady a rozhodnutie zverejniť dohody o čistých finančných aktívach (ANFA) medzi ECB a národnými centrálnymi bankami; nabáda ECB, aby pokračovala v snahe o transparentnosť; pripomína ECB, že pracovné politiky prijímania zamestnancov musia byť v súlade s osvedčenými postupmi;
26. pripomína, že nezávislosť ECB pri vykonávaní menovej politiky, ako je zakotvená v článku 130 ZFEÚ, je kľúčová z hľadiska cieľa zabezpečenia cenovej stability; žiada všetky vlády, aby sa vyvarovali vyhlásení spochybňujúcich úlohu, ktorú táto inštitúcia zohráva v rámci svojho mandátu;
27. vyzýva ECB, aby venovala osobitnú pozornosť zásade proporcionality v súvislosti s jej zverenými úlohami v oblasti bankového dozoru;
28. poukazuje na rozdelenie zodpovedností medzi ECB a Európsky orgán pre bankovníctvo (EBA); zdôrazňuje, že ECB by sa nemala stať de facto štandardizačným orgánom pre banky mimo SSM;
29. konštatuje, že 18. mája 2016 Rada guvernérov ECB prijala nariadenie o zbere podrobných údajov o úveroch a o úverovom riziku (AnaCredit); vyzýva ECB a národné centrálné banky, aby pri uplatňovaní databázy AnaCredit ponechali čo najviac manévrovacieho priestoru;

30. vyzýva ECB, aby začala pracovať na akýchkoľvek ďalších krokoch v súvislosti s AnaCredit až po skončení verejnej konzultácie, a to s riadnym zapojením Európskeho parlamentu a najmä s prihliadnutím na zásadu proporcionality;
31. so znepokojením konštatuje, že nerovnováha v rámci systému TARGET2 sa v eurozóne opäť zväčšuje, a to napriek zníženiu obchodnej nerovnováhy, čo poukazuje na pokračujúci odliv kapitálu z periférie eurozóny;
32. pripomína, že na zabezpečenie transparentnosti menovej politiky vo vzťahu k Európskemu parlamentu a širokej verejnosti je dôležitý menový dialóg;
33. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade, Komisii a Európskej centrálnej banke.